

Delo, ki vodi v nasilje

V torek je celovška gledališka skupina Teatr brez... v prostoril Klagenfurter ensembela uprizorila znano igro Rudija Šeliga Svatba v režiji in scenografiji Marjana Bevka. Sodelovali so Alenka Hain (gib), Mateja Janša in Mojca Povh (kostumografija), Jozi Sticker (glasba) – in kajpak deset igralcev. Prirediteljica in nosilka projekta: Slovenska prosvetna zveza. *DFLO 14.12.96*

Svatbo so (v nemščini) že igrali kot otvoritveno predstavo festivala Štajerska jesen leta 1987 v Gradcu. Kot tedaj pa je v njej tudi danes morda za marsikoga posebej mikavna njena socialna in iracionalna razsežnost. Marjan Bevk je besedilo postavil na oder (v gostilno) v enem samem dejanju, pri tem pa po vsem videzu podčrtal usodno, neznosno torturo odtujenega dela, ki človeka utesnjuje in vodi v nasilje. V ospredju je zgodba dveh likov, »božjih otrok« ali norčkov Jurija in Lenke, ki jima institucije ne dovolijo, da bi se poročila. Naposled jima »dobri« ljudje, ki pa so prav tako represivni hlapci dela in reda, dovolijo poroko in s tem vstop medse. Toda njuna situacija se s tem ne reši; in Jurij nazadnje hrani Lenko z njihovo rdečo, krvavo juho.

V nelahko Svatbo so odločilno vpletene iracionalne, magijske prvine, pogosto izražene s poetsko govornico, zato bi igra svoj polni izraz nemara lahko dosegla predvsem v nekakšni dosledni simbolistični uprizoritvi. Zdi se, da to načelo v torek ni zaživelo v vseh potankostih, in mestoma je bilo zaznati upadanje dogajalne intenzivnosti, tudi igralske. Vendar je ravno v zvezi z igralci očitno, do so se zelo potrudili – zlasti Lenka (Magda Kropiunig) in Jurij (Aleksander Tolamejer), Shizofrenik (Martin Moschitz), Žagar (Mihi Seher) in Taja (Nadja Žele) pa izoblikovali žive postave Svatbe. Ne glede na to pa je ansambel kot celota živel na odru tako, da je o uprizoritvi moč reči: zanimivo. Čeprav so pri izvedbi sodelovali tudi poklicni gledališčniki iz Slovenije, so Korošci s to igro potrdili svojo ustvarjalno živost.